

ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФФИЦІАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

9.

KURYER WILEŃSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ВТОРНИКЪ, 30-го Января — 1845 — Wilno. WTOREK, 30-go Stycznia.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 24 Января.

Оберъ - Церемоніймейстеру Двора Его Императорскаго Величества и Капитула Орденовъ, Дѣйствительному Тайному Совѣтнику Графу *Воронцову-Дашкову*, Высочайше повелѣно быть Вице-Президентомъ Капитула Россійскихъ Императорскихъ и Царскихъ Орденовъ.

— Казначей Капитула Орденовъ, Генераль-Лейтенанту Барону *Дризену*, и Церемоніймейстерамъ Двора Его Императорскаго Величества, Управляющему Экспедицію знака отличія безпорочной службы, Дѣйствительному Статскому Совѣтнику *Всеволожскому*, и Управляющему Экспедицію ордена Св. Анны, Статскому Совѣтнику Князю *Волконскому*, повелѣно быть Членами Капитула Россійскихъ Императорскихъ и Царскихъ Орденовъ.

— Его Императорское Величество, изъ двухъ избранныхъ Дворянствомъ Черниговской Губерніи кандидатовъ, Высочайше утвердить соизволилъ тамошнимъ Губернскимъ Предводителемъ Дворянства, состоящаго въ званіи Каммергера Статскаго Совѣтника *Ладомирскаго*.

— Коллежскому Секретарю *Буцкому*, выдана изъ Министерства Финансовъ пятилѣтняя привилегія, на изобрѣтенный имъ ресорный механизмъ изъ деревянныхъ брусковъ, для всѣхъ вообще экипажей.

Сообщаемъ Высочайше утвержденное, 14-го Ноября 1844, Положеніе объ обмѣнѣ государственныхъ ассигнацій и депозитныхъ билетовъ на государственные кредитные билеты, и о платежѣ за фальшивые.

I. Объ обмѣнѣ государственныхъ ассигнацій и депозитныхъ билетовъ на государственные кредитные билеты.

1) Для обмѣна государственныхъ ассигнацій и депозитныхъ билетовъ на государственные кредитные билеты, съ 15-го Января 1845 г. открывается приемъ оныхъ отъ частныхъ людей въ Экспедиціи Государственныхъ Кредитныхъ Билетовъ въ С. Петербургѣ, а потомъ въ Конторахъ Коммерческаго Банка: Московской, Архангельской, Рижской, Одесской, Кіевской и Харьковской, о чемъ имѣеть быть объявлено въ послѣдствіи.

2) Обмѣнъ производится ежедневно, исключая воскресные и табельные дни, по утрамъ отъ 9-ти часовъ до 2-хъ по полудни.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St Petersburg, 24-go Stycznia.

Wielkiemu Mistrzowi Obrzędów Dworu Jego CESARSKIEJ MOŚCI i Kapituły Orderów, Rzeczywistemu Radcy Tajnemu *Hrabieciu Woronowu-Daszkwowi*, Najwyżej rozkazano być Wice-Prezydentem Kapituły Rossyjskich CESARSKICH i KRÓLEWSKICH Orderów.

— Kassyerowi Kapituły Orderów, Jeneral-Lejtnantowi Baronowi *Driesen*, oraz Mistrzom Obrzędów Dworu Jego CESARSKIEJ MOŚCI: Zarządzającemu Expedyturą znaku honorowego nieskazitelnej służby, Rzeczywistemu Radcy Stanu *Wsiawożskemu*, i Zarządzającemu Expedyturą Orderu Św. Anny, Radcy Stanu *Xięciu Wolkońskiemu*, rozkazano być Członkami Kapituły Rossyjskich CESARSKICH i KRÓLEWSKICH Orderów.

— JEHO CESARSKA MOŚĆ, z dwóch wybranych przez Szlachtę Gubernii Czernihowskiej Kandydatów, Najwyżej utwierdził raczył na posadzie Tamecznego Gubernialnego Marszałka, Szambelana Radcę Stanu *Ładomirskiego*.

— Sekretarzowi Kollegialnemu *Buckiemu*, wydany został z Ministerstwa Skarbu przywilej pięcioletni, na wynaleziony przezń mechanizm resorowy z beleczek drewnianych, do wszystkich w ogólności powozów.

N. CESARZ JEHO MOŚĆ dnia 14 Listopada 1844 roku Najwyżej potwierdził raczył, następujące pravidła o wymianie assygnacyi i билетовъ депозитныхъ на билеты кредитные i o wyplacaniu za fałszywe.

I. O WYMIANIE ASSYGNACYI I DEPOZYTOWYCH BILETÓW NA BILETY KREDYTOWE.

1) Dla wymiany assygnacyi Państwa i depozytowych билетовъ na kredytowe Państwa билеты, od 15 Stycznia 1845 roku zacznie się przyjmowanie ich od osób prywatnych w Expedycji Билетовъ Кредитныхъ w Petersburgu, a potem w Kantorach Banku Handlowego: Moskiewskim, Archangelskim, Ryskim, Odeskim, Kijowskim i Charkowskim, o cém się później ogłosi.

2) Wymiana odbywa się codziennie, wyjąwszy dni niedzielne i galowe, od godziny 9 z rana do 2 po południu.

3) Требования приносителей удовлетворяются без замедления; в случае же невозможности скорого удовлетворения, объясняются им законные тому причины.

4) Къ обмѣну принимаются все приносимыя ассигнаціи и депозитные билеты, имѣющіе установленную форму; при предъявленіи же ветхихъ, Кредитная Экспедиція и Конторы Коммерческаго Банка руководствуются правилами, изображенными на сей предметъ въ ст. 1004 й, 1005 й и 1045 й Св. Устав. Кредит. Установ. (Св. Зак. т. XI изд. 1842 года).

5) За подлежащія обмѣну ассигнаціи и депозитные билеты выдается соответственная сумма кредитными билетами, съ добавкою менше одного рубля серебромъ размыннаго серебряною и мѣдною на серебро монетою, считая 3/7 и 2/7 за одну четверть, 5/7 и 4/7 за одну половину и 7/7 за три четверти копейки.

II. О вѣнѣ ассигнацій и депозитныхъ билетовъ, оказавшихся подложными или фальшивыми.

A) *О фальшивыхъ ассигнаціяхъ и депозитныхъ билетахъ, поступившихъ въ Ассигнаціонный Банкъ и Депозитную Кассу до открытія настоящаго обмѣна.*

6) За поступившія въ Ассигнаціонный Банкъ и Экспедицію Депозитной Кассы фальшивыя ассигнаціи и депозитные билеты такихъ родовъ, по которымъ произведены уже надлежащія изслѣдованія, имѣеть быть сдѣланъ, кому слѣдуетъ, надлежащій платежъ, исключая, когда слѣдствіемъ обнаружено:

a) Что ассигнаціи и депозитные билеты отобраны отъ изблеченныхъ въ дѣланіи оныхъ, или ихъ соумышленниковъ.

b) Что ассигнаціи и депозитные билеты оказались у людей, хотя не изблеченныхъ въ преступленіи, но оставшихся въ подозрѣніи и сдѣлавшихъ разноеобразныя о полученіи ихъ показанія.

c) Что ассигнаціи и депозитные билеты такъ безобразно составлены, что съ перваго взгляда обнаруживается ихъ подложность.

d) Что ассигнаціи и депозитные билеты найдены

B) О фальшивыхъ ассигнаціяхъ и депозитныхъ билетахъ, которые будутъ предъявлены при обмѣнѣ вымѣнѣ.

7) За тѣ фальшивыя ассигнаціи и депозитные билеты, которые будутъ предъявляемы для обмѣна на кредитные билеты, платежъ производится немедленно одному лицу, принесшему въ первый разъ фальшивыхъ до 200 руб. асс. или 25 руб. сер. депозитными билетами, или не болѣе 10 й части противъ всего предъявленнаго имъ количества ассигнацій и депозитныхъ билетовъ, съ отобраніемъ отъ него токмо показанія: отъ кого, когда и за что получены имъ тѣ фальшивыя ассигнаціи или депозитные билеты.

8) Въ случаѣ предъявленія одной фальшивой ассигнаціи или депозитнаго билета, платежъ производится даже и въ такомъ случаѣ, когда оныя по суммѣ превышаютъ 10 ю часть предъявленныхъ къ обмѣну ассигнацій или депозитныхъ билетовъ.

9) Но ежели въ числѣ предъявленныхъ къ обмѣну ассигнацій или депозитныхъ билетовъ окажутся фальшивыя новой поддѣлки, т. е. такого рода, котораго еще не было въ виду Ассигнаціоннаго Банка или Депозитной Кассы, то отъ приносителя отбирается обь оныхъ показаніе сообразно съ пунктомъ 7 мь, а платежъ за оныя приостанавливается впредь до разрѣшенія; приносителю же выдается росписка, съ означеніемъ въ ономъ нумера, года и достоинства отобранныхъ ассигнацій или депозитныхъ билетовъ.

10) Сіе же самое наблюдается въ случаѣ вторичнаго предъявленія однимъ и тѣмъ же лицомъ фальшивыхъ ассигнацій и депозитныхъ билетовъ, на какую бы то сумму ни было, или хотя въ первый разъ, но болѣе вышенпоказанной въ пунктѣ 7 мь пропорціи.

11) Отобранныя въ сихъ случаяхъ показанія, вмѣстѣ съ фальшивыми ассигнаціями или депозитными билетами, отсылаются, по принадлежности, въ Правленіе Ассигнаціоннаго Банка или въ экспедицію Депозитной Кассы.

12) Приноситель фальшивыхъ ассигнацій или депозитныхъ билетовъ задерживается токмо въ такомъ случаѣ, когда, при отобраніи отъ него показанія, откроются основательныя причины къ подозрѣнію, что онъ объявляетъ не настоящее свое званіе, имя или жителство, и въ томъ будетъ уличенъ.

3) *Żądaniom przynoszących czyni się zadość niezwłocznie: w razie niemożności rychłego zaspokojenia, objawiają się prawne ku temu powody.*

4) *Do wymiany przyjmują się wszystkie przynoszone assygnacye i depozytowe bilety, mające przepisana formę: a względem zużytych, Expedycya Kredytowa i Kontory Banku Handlowego postępują podług prawideł zawartych w art. 1,004, 1,005 i 1,045 Ukł. Ust. Kredyt. Zakł. (Ukł. Praw, T. XI wyd. 1842 roku).*

5) *Za idące do wymiany assygnacye i bilety depozytowe wydaje się odpowiednia summa biletami kredytowymi, z dopłatą ilości mniejszej od rubla srebrego w monecie zdawkowej srebrnej i miedzianej bitej na srebro, licząc 3/7 i 2/7 za ćwierć, 5/7 i 4/7 za pół i 6/7 za trzy ćwierci kopiejki.*

II. *O WYMIANIE ASSYGNACYI I BILETÓW DEPOZYTOWYCH KT RE SIĘ OKAZAŁ FAŁSZYWEMI.*

A) *O fałszywych assygnacyach i biletach depozytowych wniesionych do Banku Assygnacyjnego i Depozytowej kassy przed otwarciem teraźniejszej wymiany.*

6) *Za wniesione do Assygnacyjnego Banku i do Expedycji Kassy Depozytowej fałszywe assygnacye i depozytowe bilety takie, o których już odbyto potrzebne śledztwo, wypłata ma być uczyniona komu należy, wyjąwszy jeśli śledztwo wykryło:*

a) *Że assygnacye i bilety depozytowe odebrane zostały od osób przekonanych o ich robienie, lub od współników tych osób.*

b) *Że assygnacye i bilety depozytowe okazały się u osób chociaż nieprzekonanych o przestępstwo, lecz zostawionych w podjęrzeniu, i takich, co rozmaicie zeznawali o sposobie jakim je nabyli.*

c) *Że assygnacye i bilety zrobione tak niekształtnie, iż fałszywość ich daje się dostrzedz na pierwszy rzut oka.*

d) *Że assygnacye i bilety depozytowe przypadkiem znaleziono.*

B. O fałszywych assygnacyach i biletach depozytowych, przynoszonych do ogólnej wymiany.

7) *Za te fałszywe assygnacye i bilety depozytowe, które będą przyniesione do wymiany na kredytowe bilety, wypłata czyni się niezwłocznie, jednej osobie przynoszącej pierwszy raz fałszywych do 200 rub. ass., lub do 25 r. sr. w depozytowych biletach, lub nie więcej nad 1/10 całej przyniesionej ilości assygnacyi i depozytowych biletów, z odebraniem tylko od przynoszących zeznania, kiedy i za co otrzymali te fałszywe assygnacye lub bilety.*

8) *W razie przyniesienia jednej fałszywej assygnacyi lub biletu, wypłata czyni się i w tym nawet przypadku, kiedy one co do summy przewyższają 1/10 przyniesionych do wymiany assygnacyi lub biletów.*

9) *Lecz jeśli w liczbie przyniesionych do wymiany assygnacyi lub depozytowych biletów, okażą się fałszowane takim sposobem, o którym nie wie jeszcze Bank Assygnacyjny lub Kassa Depozytowa, tedy od przynoszącego wymaga się zeznanie podług punktu 7, a wypłata wstrzymuje się do osobnego pozwolenia; przynoszącemu zaś daje się kwit z wyszczególnieniem numeru, roku i wartości odebranych assygnacyi lub biletów.*

10) *Toż samo czyni się, gdy przez jedną i tęż samą osobę przyniesione będą powtórnie fałszywe assygnacye i bilety na jaką bądź summę, lub chociaż po raz ówwszy, lecz w ilości przechodzącej wskazaną w punkcie 7 proporcya.*

11) *Odebrane zeznania, razem z fałszywymi assygnacyami i biletami, odsyłają się do Rządu Assygnacyjnego Banku lub do Expedycji Depozytowej kassy.*

12) *Przynoszący fałszywe assygnacye lub bilety ulega aresztowi w takim tylko przypadku, kiedy przy odebraniu zeznania, odkrywają się słuszne powody podejrzenia, iż wskazuje nieprawdziwe swoje nazwisko lub mieszkanie i kiedy to mu będzie dowiedzione.*

13) Оставляются безъ платежа такіа фальшивыя ассигнаціи и депозитныя билеты, которыхъ подложность, по безобразной поддѣлкѣ, каждымъ, при первомъ взлядѣ, можетъ быть замѣчена.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Ф Р А Н Ц І Я.

Парижъ, 20 Января.

Вчера вечеромъ, Король принималъ депутацію палаты перовъ, которая имѣла честь поднести Его Величеству адресъ палаты. Президентъ прочелъ адресъ, на который Король отвѣчалъ слѣдующее:

„Господа перы!

„Мнѣ пріятно видѣть въ вашемъ адресѣ новыя доказательства чувствъ, такъ часто изъявляемыхъ мнѣ палатою перовъ. Это одобреніе нашихъ дѣйствій, съ твердостью и успѣхомъ исполняемыхъ, еще болѣе облегчитъ на будущее время дальнѣйшее исполненіе оныхъ. Оцѣнивъ благоприятную готовность моего правительства возстановить съ Королевою Великобританіи согласіе, которое сохранило уже свѣтъ отъ толикихъ опасностей, вы представляете новое ручательство всеобщаго мира и общаго благосостоянія, коимъ наслаждаетъ и наше отечество. Благодарю Провидѣніе, допустившее сыновьямъ моимъ содѣлаться достойными чувствъ, вами изъявляемыхъ имъ. Привязанность Франціи ко мнѣ и къ моей фамилии есть для меня слащайшая награда за труды мои и за то, что мы посвятили себя для ней.“

Отвѣтъ сей принять былъ съ величайшимъ восторгомъ, при восклицаніяхъ: да здравствуетъ Король! Значительное число перовъ присоединилось къ депутаціи.

— Члены лѣвой стороны собрались вчера для совѣщанія относительно тактики, которая должна быть соблюдаема при преніяхъ по адресу. Около 60-ти лицъ присутствовало на немъ, въ числѣ коихъ находилась также и малая фракція, состоящая подъ начальствомъ Г. Токвиля, и называющаяся юного лѣвою стороною. Г. Барро просилъ друзей своихъ, чтобы подавали голоса противъ настоящаго кабинета. Другіе члены отзывались въ такомъ же духѣ, и все собраніе изъявило на это свое согласіе. Изъ рѣчи г-на Барро видно, что лѣвая сторона не представитъ ни одной добавочной статьи, но будетъ баллотировать въ пользу статьи консерватистовъ, отдѣлившихся отъ большинства.

— Въ нынѣшнюю ночь внезапная буря разрушила во многихъ домахъ трубы и повалила много деревьевъ въ Тюльерійскомъ и Люксембургскомъ садахъ. Съ береговъ океана ожидаютъ плачевныхъ извѣстій.

— Изъ Лондона увѣдомляютъ, что членами комиссіи, для изысканія способовъ къ пресѣченію торговаго Неграма, независимо отъ трактата объ осмотрѣ кораблей, назначены, со стороны Франціи, герцогъ Броли, а со стороны Англіи докторъ Люшингтонъ.

— Во время происходившаго въ палатѣ перовъ баллотированія объ адресѣ, управляющей придворною канторою графъ Монталиве, открыто бросилъ въ урну бѣлый шаръ, какъ полагаютъ, для того, чтобы опровергнуть тѣмъ слухи о несогласіи его съ г-мъ Гизо.

— Въ отдѣленіяхъ палаты депутатовъ, разсматриваемъ былъ проектъ постановленія, о назначеніи г-ну Вильмену пожизненной пенсіи. Нѣкоторые изъ членовъ оппозиціи противились этому проекту; но не смотря на то, оный утвержденъ былъ всеми отдѣленіями палаты.

— Въ журналѣ *Presse* пишутъ слѣдующее: „Сегодня поговаривали, что англійскій посланникъ въ Вашингтонѣ, послѣ жаркаго разговора съ статсъ-секретаремъ Кальгоуномъ объявилъ, что если Соединенные Штаты не оставятъ намѣренія о присоединеніи Техаса, то Англія съ своей стороны приметъ мѣры, отъ которыхъ отказалась единственно изъ уваженія Штатамъ. Послѣ чего посланникъ потребовалъ своихъ паспортовъ, и г-нъ Кальгоунъ якобы на это согласился. Извѣстіе сіе, хотя почеркнуто изъ вѣрнаго источника, но за достовѣрность онаго не ручаемся.“

— Въ Шербургѣ получено предписаніе приготовить, какъ можно скорѣе, фрегатъ *Reine-Blanche* въ дальній путь.

— Въ *La Presse* и другихъ парижскихъ газетахъ подтверждаютъ извѣстіе, что извѣстная Страсбургъ

13) Nie płaci się na takie assygnacye lub bilety, których fałszywość, dla niekształtnej roboty, każdemu od razu jest widoczna.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

F R A N C Y J A.

Paryż, 20 stycznia.

Wczoraj wieczoremъ dawał Król posłuchanie deputacyi Izby Parów, mającej złożyć Monarsze adres odpowiedni na mowę od tronu. Prezes odczytał adres, na który Król odpowiedział w następujących wyrazach.

„Mości Panowie Parowie!

„Nader przyjemną jest dla mnie rzeczą odbierać w tym adresie nowe dowody uczuć, wynurzanych mi tak często przez Izbę Parów. To świetne uznanie działań naszych, wykonywanych z taką wytrwałością i tak pomysłowo, ułatwi je więcej w przyszłości. Oceniając przyżne usposobienie, pozwalające memu rządowi przywrócić z Królową Wielkiej Brytanii tę zgodność, która świat już od tylu niebezpieczeństw ochroniła, dajecie nowe rękojmię trwałości powszechnego pokoju i wzmagając się stopniowo pomysłowości publicznej, jaką się cieszy nasza ojczyzna. Ślad m. dzięki Opatrzności, że raczyła pozwolić moim synom okazać się godnymi uczuć, jakie dla nich wynurzacie. Przywiązanie Francji do mojej rodziny i osoby, jest dla mnie najcenniejszą nagrodą za moje trudy i za nasze zupełne poświęcenie się dla niej.“

Odpowiedź ta przyjęta była z największym zapalem i okrzykami: „Niech żyje Król!“ Do deputacyi przyłączyła się znaczna liczba Parów.

— Członkowie Lewej Strony zgromadzili się wczoraj dla porozumienia się względem taktyki, zachować się mającej przy rozprawach nad adresem. Około 60 osób było obecnych, między którymi także mała frakcyja, której naczelnikiem jest P. Tocqueville, a która nazywa się młodą lewą stroną. P. Barrot wzywał swych kolegów, aby przeciw teraźniejszemu gabinetowi głosowali. Inni członkowie podobnie się wyrazili i całe zgromadzenie zgodziło się na to. Z mowy P. Barrot okazuje się, że lewa strona nie poda żadnego dodatku, ale głosować będzie z dodatkiem konserwatystów, którzy się odłączyli od większości.

— Tej nocy gwałtowna burza poobalała kominy i powykorzeniała drzewa w ogrodach: Tuileryjskim i Luxemburskim. Obawiają się smutnych wiadomości z wybrzeży Oceanu.

— Z Londynu donoszą, że na członków komisyyi mieszanej, mającej zbadać, jakim sposobem zniszczyć handel niewolnikami, nawet bez utrzymania prawa rewizyi, obrano ze strony francuzkiej Xięcia Broglie, a ze strony Anglii D. Lushington.

— Podczas głosowania w Izbie Parów nad adresem, Intendent Jeneralny listy cywilnej, Hrabia Montalivet, wrzucił otwarcie gałkę białą, aby, jak się zdaje, zaprzeczyć pogłoskom, iż zostaje w nieporozumieniu z Panem Guizot.

— Bióra Izby Deputowanych roztrząsały projekt do prawa o udzieleniu pensyi Panu Villemain. Kilku członków opozycyi sprzeciwiło się temu wnioskowi, który jednakże we wszystkich biórach został przyjęty.

— Z dziennika *Presse*: „Mówiono dzisiaj, że Posel angielski w Washingtonie, po żywej rozprawie z P. John Calhoun, sekretarzem stanu, w której mu oświadczył, że jeżeli Stany-Zjednoczone trwać będą w zamiarze przyłączenia Texas, Anglia ze swjej strony przedsięwzięcie kroki, których nie będzie, i tylko na przedstawienie Stanów zaniechała: zażądał u dzielenia sobie paszportu, do czego P. Calhoun miał się z chęcią przychylić. Lubo wiadomość ta pochodzi z dobrego źródła, nie zaręczamy za jej rzeczywistość.“

— Do Cherbourg nadszedł rozkaz, aby fregata *Reine-Blanche* jak najspieszniej była przygotowaną do odbycia długiej żeglugi.

— *La Presse*, a za nią inne gazety paryzkie, powtórzyły wiadomość, że wieża sławnej katedry Strasburgskiej po-

ская банша наклонилась и угрожает падением; но въ Страсбургскихъ газетахъ смѣются надъ этимъ извѣстіемъ, которое почитаютъ чистою выдумкою.

21 Января

Совѣщанія палатъ. Засѣданія палаты депутатовъ 20-го и 21-го Января. Вчера въ палатѣ депутатовъ начались пренія, на счетъ дальнѣйшаго существованія министерства. Г. Густавъ де Бомонъ, говоря противъ проекта адреса, порицалъ всѣ дѣйствія министерства, и въ заключеніе объявилъ себя противникомъ союза съ Англіею. Г. Ладьеръ опровергалъ сужденія оратора и, объяснивъ всѣ важности союза Англіи съ Франціею, утверждалъ, что настоящая политическая система не должна быть отмѣняема, и что развѣ только можетъ быть измѣненъ составъ министерства. Послѣ того, Г. Токвиль, не отвергая выгоды союза съ Англіею, доказывалъ, что Франція, для сохраненія онаго, сдѣлана много пожертвованій. Г. Гаспаренъ отвѣчалъ ему на это, что онъ хотя и не одобряетъ политики министровъ во многихъ случаяхъ, однако полагаетъ, что почти на нихъ лежала обязанность сохранить согласіе съ Англіею, потому что уже 14лѣтъ сряду всѣ кабинеты основывались на этомъ правилѣ консервативной партіи. Ораторъ заключилъ замѣчаніемъ, что если Англія приступитъ совместно съ Франціею къ исполненію великихъ предпріятій, какъ на примѣръ, къ прорытію Суэзскаго перешейка, и разрѣшенію общественной проблемы объ улучшеніи участи рабочаго класса народонаселенія, тогда ни кто не будетъ сомнѣваться въ пользѣ означеннаго союза. Послѣ Г. Гаспарена вошелъ на кафедру Г. Мари, который повторялъ давнишніе упреки, будто отношенія съ Англіею были поводомъ къ униженію Франціи, и жаловался притомъ, что демократической элементъ часть отъ часу слабѣетъ, между тѣмъ какъ всѣ аристократическіе планы находятъ содѣйствіе. Отъ этого предмета ораторъ перешелъ къ преобразованію выборовъ, а равно къ удаленію чиновниковъ изъ палаты и наконецъ сказалъ слѣдующее: „Франція тогда только будетъ имѣть истинныхъ представителей при нашихъ преніяхъ, когда устранится личность и общее благо содѣлается настоящею цѣлью парламентскихъ совѣщаній.“

На засѣданіи 21 Января, сначала произнесъ рѣчь Г. Пейрамонтъ, въ коей возставалъ на дѣйствія оппозиціи въ послѣдніе годы, а равно упрекалъ Г. Тьера, что онъ самъ въ 1842 году былъ почитателемъ союза съ Англіею. Послѣ Г. Пейрамонта вошелъ на кафедру г-нъ Тьеръ, и сказалъ слѣдующее: „Господа! Предшествовавшій Ораторъ, говоря о союзѣ съ Англіею, коснулся и меня; объявивъ, что не хочетъ выставить меня со стороны противорѣчія съ самимъ собою, онъ далъ мнѣ такую роль, представилъ въ такомъ свѣтѣ, что я счелъ обязанностію въ отношеніи оппозиціи и друзей моихъ, отвѣчать, хотя и не намѣренъ былъ вступать такъ скоро въ парламентскую борьбу (рукоплесканія). Опускаю вступительный вопросъ о предполагаемомъ новомъ министерствѣ, а займусь единственно тѣмъ, что касается лично меня, то есть, разсмотрю дѣйствія и политику настоящаго министерства. Приступаю къ разсмотрѣнію трехъ великихъ вопросовъ, марокканскаго, отаитскаго и права осмотра кораблей; всѣ эти три предмета суть выраженіе одной и той же политики.“ Относительно перваго онъ сказалъ, что хотя Франція, объявивъ войну Марокко, не должна была помышлять ни о распространеніи своихъ владѣній, ни о полученіи отъ марокканскаго императора нѣсколькихъ милліоновъ, но главною цѣлію этой войны было заключеніе мира, обезпечивающаго Альжирию со стороны Марокко; хотя война съ Мароккомъ ведена была энергически и съ успѣхомъ, но заключенный миръ многого еще заставляетъ желать. Будучи онъ самъ (Г. Тьеръ) ревнителемъ неограниченнаго распространенія французскихъ владѣній въ Альжирии, но также какъ и министры не желалъ завоеванія Марокко; ибо и вступленіе въ сію страну было бы важною ошибкою, такъ какъ послѣ блистательной побѣды при Исли, не было достаточныхъ приготовленій для занятія, въ нужномъ случаѣ, даже города Феца. Флотъ, по недостатку запасовъ, принужденъ былъ оставить Могадоръ, какъ это видно изъ представленныхъ бумагъ. Но все это не имѣло бы вліянія на столь скорое заключеніе мирнаго трактата, если бы не случилось дѣла консула Притчара; чтобы примириться съ Ан-

гліею и грози упадкомъ. Газеты Страсбургскіе натрапываютъ на это доносеніе, которе jest чистымъ вымысломъ.]

Дня 21 stycznia.

Обрады Изб. Посидzenia Izby Deputowanych d. 20 i 21 stycznia. Walka o dalszy byt teraźniejszego gabinetu rozpoczęła się wczoraj i w Izbie Deputowanych. P. Gustaw de Beaumont, mówiąc przeciw projektowi do adresu, powstawał na wszystkie czynności i całą dążność ministerstwa, a na końcu oświadczył, że jest nieprzyjacielem przymierza z Anglią. Następnie P. Liadières zbił wszystkie twierdzenia mowy poprzedzającego, i wystawiając całą ważność przymierza Anglii z Francją, utrzymywał, że systemat polityczny teraźniejszy nie może być zmieniony, a chyba tylko osoby, składające gabinet, zmienić można. Po nim zabrał głos P. Torquville, i nie zaprzeczając pożytków z przymierza w mowie będącego, dowodził, że Francją, dla utrzymania go, zbyt wielkie poniosła ofiary. Odrzekł mu na to P. Gasparin, że lubo nie chwali także polityki Ministrów w wielu przedmiotach, sądzi jednak, że było prawie ich obowiązkiem zostawać w dobrém porozumieniu z Anglią, które od lat 14-tu jest podstawą wszystkich następujących po sobie gabinetów i stronnictwa zachowawczego; skończył uwagą, że jeżeli Francją przystąpi społem z Anglią do wykonania wielkich przedsięwzięć, jakimi są: przebiecie miedzymorza Suez i rozwiązanie towarzyskiego problemu, względem polepszeniu stanu klas pracowitych, wówczas nikby nie powątpiewał o pożyteczności tego przymierza. Po P. Gasparin wszedł na mównicę P. Marie, który wznawiał dawne zarzuty, jakoby stosunki z Anglią były okupione poniżeniem Francji, oraz użalał się, że żywioł demokratyczny codziennie słabnie, a natomiast każde dążenie arystokratyczne doznaje zachęty. Z tego przedmiotu przeszedł do reformy wyborów, tudzież do wydalenia urzędników z Izby. Nakoniec wyrzekł te słowa: „Francją wtenczas dopiero będzie istotnie reprezentowana w naszych obradach, gdy ustana kwestye osobiste i dobro powszechne stanie się istotnym celem rozpraw parlamentarnych.“

Na posiedzeniu d. 21, piérwszy zabrał głos P. Peyramont, w którym powstawał na działania oppozycji w ciągu kilku lat ostatnich, oraz zarzucał P. Thiers, że on sam w 1842 r. był najżywszym wielbicielem przymierza z Anglią. Po P. Peyramont wszedł na mównicę P. Thiers, i rzekł między innymi: „Panowie! poprzedni mówca, rozbiierając przymierze z Anglią, powołał i mnie, obok oświadczenia, że nie chce mnie stawiać w niezgodności ze mną samym; nadał mi taką rolę, przedstawił mnie w tak fałszywym świetle, że winien jestem oppozycji i moim przyjaciółom zabrać głos bezpośrednio, lubo nie miałem wejść tak prędko w szranki walczących. (Okłaski). Omijam kwestyą przedwstępną o gabinetcie utworzyć się mającym; zajmie mnie bowiem to tylko, co się dobra ogólnego dotyczy, to jest: postępowanie gabinetu obecnego i jego polityka. Przedsiębiorę rozbiór trzech wielkich kwestyi, to jest Marokkańskiej, Otahitskiej i przetrząsania obrętów; wszystkie trzy są wyrażeniem tejże samej i niezmiennej polityki.“ Co do piérwszej oświadczył mówca, że chociaż Francją, prowadząc wojnę z Marokkiem, nie powinna była myśleć o rozprzeżstrzenieniu swoich granic, ani też dbać o pozyskanie od Cesarza Abd-el-Rhamana kilku miliónów franków, główném jednak tój wojny było zadaniem, sprowadzić pokój, któryby na przyszłość Algierją przeciw Marokkowi zabezpieczył. Ale jakkolwiek — zdaniem mówcy — wojna z Marokkiem prowadzona była sprężyscie i zwyciężko, zawarty jednak z tём mocarstwem pokój, pozostawia wiele do życzenia. Lubo on sam, (P. Thiers) jest stronnikiem nieograniczonego rozprzeżstrzenienia posiadłości francuzkich w Algieryi, przecież równie z Ministrami nie pragnął podboju Marokka. Wejść bowiem do Marokku byłoby błędem; gdyż po świetném zwycięztwie nad Isly, nie było dostatecznych przygotowań do wkroczenia w razie potrzeby nawet do Fezu; flota zaś dla braku zapasów opuścić musiała Mogador, jak to widać z przelozonych depezy. Wszystko to jednak nie byłoby wpłynęło na tak szybkie zawarcie pokoju, gdyby nie sprawa Konsula Pritchard; albowiem dla zlagodzenia Anglii w kwestyi Otahitskiej, poświęcono interessa Francji w Marokko. Co się tyczy Otahitu, Admiral Dupetit-Thouars uczynił tylko to, co musiał i co był powinien; nieuznanie jego postępowania, było tylko uległością dla Anglii, która tym spo-

глією по отаитскому дѣлу, должно было пожертвовать выгодами Франціи въ Марокко. Въ отношеніи къ Отаити, адмиралъ Дюпети-Туаръ дѣйствовалъ такъ, какъ долженъ былъ дѣйствовать; неодобреніе его дѣйствій, было не что иное, какъ уступка, сдѣланная Англіи, которая такимъ образомъ получила все, чего желала. Если бы во время занятія Францією Отаитскихъ острововъ, Англія имѣла достаточныя силы къ сопротивленію, то миръ, безъ сомнѣнія, былъ бы нарушенъ, и то по причинѣ острововъ, неимѣющихъ большихъ выгодъ ни для торговли, ни для рыбной ловли. Даже для флота занятіе сихъ острововъ было бы бесполезно, ибо политика Франціи необходимо требуетъ, чтобы морскія ея силы сосредоточены были въ одномъ мѣстѣ. Франція имѣетъ вполнѣ мѣнше кораблей противъ Англіи; поэтому она должна по возможности избѣгать такихъ мѣстъ, въ коихъ необходима была бы защищаться. За симъ ораторъ доказывалъ, что занятіе отаитскихъ острововъ, послѣдовавшее съ тою цѣлію чтобы обратить на кабинетъ общее вниманіе, будетъ со временемъ стоить Франціи многихъ жертвовацій и причинитъ ей много хлопотъ. Вопросъ о правѣ осмотра кораблей, Г. Тьеръ находилъ сопряженнымъ съ такими затрудненіями, что, по его мнѣнію, разрѣшеніе сего вопроса превосходить способности французскаго кабинета. Относительно союза съ Англією, онъ полагалъ, что хотя оный потребовалъ въ некоторыхъ жертвовацій, но за то доставилъ и выгоды; ибо въ случаѣ войны съ Англією, если бы Франція даже не лишилась Альжиріи, то сношенія ея съ этою колонією, были бы крайне затруднительны. Въ заключеніе Г. Тьеръ сказалъ: „Я нахожу настоящую политику слабою и безцвѣтною. Доказательствомъ ея слабости служатъ то, что вы на концѣ свѣта искали вознагражденія за слабость, оказанное въ Европѣ, что ввело насъ въ новыя погрѣшности. Она безцвѣтна, потому, что если вы хотѣли заключить съ Англією искреннія и свободныя сношенія, то не надобно было вмѣшиваться въ вопросы объ осмотрѣ кораблей, и давать обещанія тамъ, гдѣ нужны были дѣла. Но что я говорю! вы намъ представили также и факты: вознагражденіе Притчара, трактатъ съ Мароккомъ, и коммисію объ осмотрѣ кораблей.“ Рѣчь сія произвела большое волненіе, такъ, что засѣданіе было прервано на нѣсколько минутъ, послѣ чего взошелъ на кафедру Г. Гизо, и опровергалъ подробно обвиненія Г. Тьера, окончательный приговоръ о своей политикѣ предоставилъ палатѣ.

22 Января.

Третьяго дня Король принималъ въ аудіенціи арабскихъ начальниковъ, которые вскорѣ отправятся въ Африку. Когда имъ роздали отъ Короля подарки и въ числѣ получившихъ оные не было только Али, халифа Константины, Король подошелъ къ нему, и сказалъ: „Тебѣ Али нечего дать,“ но въ самое это время подошелъ къ нему маршалъ Сультъ, и возложилъ на него знаки командорскаго ордена Почетнаго Легіона. Али, получивъ этотъ почетный орденъ, изъявилъ радость.

— Здоровье г на Вильмена поправляется, и онъ ежедневно гуляетъ въ сопровожденіи врача или кого либо изъ друзей.

— Морской министръ представилъ палатамъ два новыя документа: одинъ, касательно острововъ Гамбійскихъ, а другой, заключающій подробныя свѣдѣнія о сношеніяхъ съ начальниками острововъ Валлиса.

— Слышно, что предводители всѣхъ отбѣнокъ оппозиціи, намѣрены участвовать въ преніяхъ объ адресѣ. Между тѣмъ, говорятъ, что въ числѣ вновь прибывшихъ въ столицу депутатовъ, находятся многие, весьма ревностные приверженцы министерства, которое, съ своей стороны, принимаетъ всевозможныя мѣры къ привлеченію тѣхъ изъ членовъ, въ расположеніи коихъ еще сомнѣвается. Число депутатовъ, кои будутъ участвовать въ балотированіи объ адресѣ простирается какъ слышно, отъ 420 до 430; въ томъ числѣ находится 200 министерскихъ и 190 оппозиціонныхъ членовъ. Остальныхъ за симъ отъ 30 до 40 членовъ, мнѣніе еще не извѣстно, они то и рѣшатъ, участь кабинета. Говорятъ, что господинъ Сень-Маркъ Жирарденъ намѣренъ предложить дополненіе къ адресу, осуждающее политику министерства по отаитскому и мароккскому вопросамъ. Нѣкоторые стараются примирить господина Гизо съ г-мъ Монталиве, управляющимъ придворною конторою. Управленіе министерствомъ народнаго просвѣщенія,

собою получила все, что она хотѣла. Гдѣ бы во время занятія Отаити, Англія имѣла достаточныя силы до опору, покой мѣглы былъ заключенъ, а то для обладанія высп, не много прирѣдныхъ handlowъ и рыболовству. Даже для маринарки не было необходимо то занятіе; бо политика Франціи wymaga zjednoczenia w jednym punkcie sil jej morskich, nie zaś nieużytecznego ich rozpraszania. Франція posiada tylko połowę sił morskich Anglii; powinna zatem zmniejszać o ile możliwości punkta zaczepne. Następnie dowodził mowca, że zajęcie Otaihiti i Mar-kizów, nastąpiło jedynie w celu pozyskania gabinetowi publicznej opinii; kosztować będzie Франція w przyszłości wiele ofiar i wystawi ją na mnogie kłopoty. Kwestją przeglądu okrętów uważał P.Thiers za połączoną z tak wielkimi trudnościami, że mniemał, iż jej rozstrzygnięcie nie zależy od możliwości gabinetu francuzkiego. W przedmiocie przymierza z Anglią oświadczył, że jakkolwiek to wymaga ofiar, przynosi jednakże korzyści; w razie bowiem wojny z tém mocarstwem, gdyby Франція nawet nie utraciła Algierii, stosunki jej z tą osadą byłyby bardzo utrudnione. Zamknął nakoniec swą mowę temi słowy: „Uważam dzisiejszą politykę za słabą i za próżną. Dowodem słabości jest to, żeście na ostatnim krańcu świata szukali wynagrodzenia za słabość okazaną w Europie, a to doprowadziło was do nowych dowodów słabości. Jest próżną, bo kiedy chcieliście zawrzeć z Anglią swobodne i rzetelne stosunki, wtraciliście sprawę o przetrzasanіu okrętów, i dawaliście nam słowa zamiast czynów. Ale cóż ja mówię! wszakżeście nam dostarczyli i faktów:— wynagrodzenie Pritcharda, traktat z Marokkiem i kommissją do prawa o przetrzasanіu okrętów!“ Mowa ta sprawiła wielkie wzruszenie; posiedzenie przerwane było kilka minut, poczem P. Guizot zajął mównicę, i zbijając szczegółowo zarzuty P. Thiers, ostateczny sąd o polityce swojej porucił rozsadze Izby.

Dnia 22 stycznia.

Zawozoraj, dawał Król posłuchanie naczelnikom Arabskim, mającym niebawem wrócić do Afryki. Kiedy im imieniem Króla rozdano podarunki, i tylko Ali kalif Konstantyny między obdarzonymi nie był wymieniony, zbliżył się doń Monarcha i rzekł mu: „Tobie Ali nie mam nic do dania,“— atoli w teje chwili przystąpił do kalifa Marszałek Soult i włożył nań krzyż komandorski orderu Legii Honorowej. Ali obdarzony tym zaszczytnym znakiem okazał nieudaną radość.

— Xiążę Nemours miał dziś długą naradę z Prezosem Ministrów, Marszałkiem Soult.

— Minister morski złożył Izbowi dwa nowe dokumenta: jeden, dotyczący wysp Gambijskich, drugi zaś udzielający bliższych wiadomości o stosunkach z naczelnikami wysp Wallis.

— Głoszą, że naczelnicy wszystkich odcieni opozycji, chcą zabierać głos przy rozprawach nad adresem. Tymczasem gabinet ma liczyć między nowo-przybyłymi deputowanymi wielu przyjaciół arcy-gorliwych, i żadnych nie zaniedbuje środków, aby na swą stronę przeciągnąć tych, o których przychylności jeszcze wątpi. Liczba deputowanych, którzy głosować będą, wynosić ma 420 do 430 członków, z tych 200 jest ministerjalnych, a 190 opozycyjnych. Pozostałych 30 do 40 członków zdania są jeszcze wątpliwe i one los gabinetu rozstrzygną. P. St. Marc Girardie, jak mówią, wniesie dodatek do adresu, naganiający postępowanie ministerstwa w sprawie Marokkańskiej i Ota-hitskiej. Usiłują w tej chwili pogodzić P. Guizot z P. Montalivet, Intendentem listy cywilnej. Ministerstwo wychowania publicznego, ma być, jak mówią, ofiarowane P. Salvandi, jeżeli ten przy głosowaniu nad adresem zechce przywieść pomoc gabinetowi.

какъ слышно, будетъ поручено г-ну Сальванди, если онъ до собиранія голосовъ объ адресѣ постарается оказать содѣйствіе министерству.

— Предсѣдателемъ бюджетной комиссіи назначенъ г-нъ Биньонъ, а секретаремъ г-нъ Ватри; предсѣдателемъ же комиссіи учрежденной для опредѣленія содержанія г-ну Вильмену, избранъ графъ Сальванди, а секретаремъ г-нъ Низаръ.

— Баталіонъ пѣхоты отправленъ въ Отантти изъ Шербурга, на фрегатѣ *Prevoyante*. Рота гренадеръ также будетъ отправлена на маркизскіе острова изъ Бреста.

— Отъ французской миссіи въ Китаѣ, получены извѣстія отъ 3-го Октября. Фрегатъ „Сирена“ возвращается во Францію, куда прибудетъ въ Февраль. Трактатъ имѣлъ быть подписанъ въ теченіи шести недѣль, и одинъ изъ чиновниковъ миссіи привезетъ оный чрезъ Суэць для ратификаціи. Между тѣмъ посланникъ отправляется въ Батавію, и по принятіи трактата возвратится во Францію на фрегатѣ *Cleopatre*.

— Маршалъ Бюжо отправился въ Лиможъ, куда приглашенъ онъ знатнѣйшими жителями города на банкетъ, данный въ честь его. Въ произнесенной тамъ за столомъ рѣчи, маршалъ Бюжо представилъ состояніе Альжіріи весьма удовлетворительнымъ.

— Послѣднія извѣстія изъ Марокко, не совсѣмъ благоприятны. Въ большей части этой страны господствуетъ совершенное безначаліе. Недавно горные Кабилы разграбили нѣсколько селеній. Кажется, что заключенный съ Франціею миръ весьма ослабилъ моральную силу Абд-эль-Рамана, и что фанатики, въ понесенныхъ имъ неудачахъ, усматриваютъ доказательство, что онъ не способенъ защищать оружіемъ выгоды исламизма и независимости края. Не безъ основанія думаютъ, что Абд-эль-Кадеръ не чуждъ этихъ волненій.

— Генераль О'Бриенъ, прибывшій недавно въ Англію изъ Монтевидео, съ депешами отъ правительства, имѣлъ вчера совѣщаніе съ г-мъ Гизо, по дѣламъ Лапаты. Въ *Courrier Français* пишутъ, что англійскій кабинетъ склоняется кажется на интервенцію противъ Розаса, и г-нъ Гизо также этого желаетъ, но между тѣмъ, на послѣднихъ засѣданіяхъ онъ одобрялъ терроризмъ президента.

— Герцогъ Немурскій имѣлъ сегодня продолжительное совѣщаніе съ предсѣдателемъ министровъ маршаломъ Султомъ.

— Графъ и графиня Аквила прибыли 14-го числа въ Марсель, а 17-го отправились оттуда въ Неаполь.

— Бывшій испанскій министръ Олозага, прибылъ въ Парижъ, гдѣ вскорѣ ожидаютъ прибытія его семейства.

А Н Г Л І Я

Лондонъ, 18 Января.

Извѣстнѣйшіе Ливерпульскіе купцы подали на сихъ дняхъ ноту сэру Роберту Пилю, съ просьбою объ отменѣ ввозной пошлины съ бумажной пряжи. Они утверждаютъ, что мѣра сія необходима потому, что соперничество Сѣверной Америки по этой статьѣ торговли становится частью-отъ-часу опаснѣе для англійскихъ фабрикантовъ. Бумажныя фабрики въ Соединенныхъ Штатахъ умножились до того, что не только доставляютъ издѣлія для внутренняго потребленія, но и отправляютъ значительныя массы бумажныхъ тканей за границу. Въ одинъ Китай, въ теченіе послѣднихъ 9 мѣсяцевъ, Сѣверная Америка отпустила таковыхъ издѣлій на 900,000 долларовъ, а всего вообще, на 3,223,550 долларовъ. Въ таковыхъ обстоятельствахъ не возможно англійскимъ фабрикантамъ, которые должны покрыть расходы транспорта, состязаться съ Сѣверною Америкою, невносящею никакихъ пошлинъ. Въ заключеніи этой ноты упомянуто, что отменѣ пошлины съ бумажной пряжи улучшить и обезпечить быть большаго числа работниковъ, занимающихся по этой части промышленности.

— Вчера вечеромъ было въ зданіи Ковенгарденскаго театра засѣданіе общества противъ закона о хлѣбѣ; всѣ залы были полны, и нѣсколько сотъ чело-вѣкъ возвратились домой, не нашедши мѣста. Предсѣдатель г-нъ Вильсонъ произнесъ рѣчь, въ коей между прочимъ старался доказать, что духо-

— Prezesem komisyyi budżetowej mianowany jest P. Bignon, a sekretarzem P. Vatry; zaś na Prezesa komisyyi do uposażenia P. Villemain, wybrano Hrabiego Salvandiego, a na sekretarza P. Nisard.

— Z Cherbourg odpłynął statkiem *Prevoyante* batalion piechoty do Otahiti. Z Brestu ma także wypłynąć do wysp Markizów, kompanija grenadyerów.

— Od poselstwa francuzkiego z Chin nadeszły wiadomości, po dzień 3-ci października. Okręt *Syrena* wraca do Francyi, dokąd w lutym przybędzie. Traktat ma być podpisany w przeciągu sześciu tygodni, a jeden z urzędników poselstwa przywiezie go przez Suez, do ratyfikacji. Tymczasem Posel uda się do Batawii, a po przyjęciu traktatu powróci do Francyi, na statku *Kleopatra*.

— Tymi dniami, Marszałek Bugeand pojechał do Limoges, dla znajdowania się na uczcie wydanej dla niego przez znakomitszych mieszkańców tego miasta. W mowie, mianej podczas tej uczty, Marszałek przedstawił stan Algieryi jako nader zaspakajający.

— Ostatnie wiadomości z Marokko nie nader są pomyślne. W wielkiej części państwa panuje zupełny bezrząd, i niedawnemi czasy Kabylowie górni zrabowali kilka osad. Zdaje się, że pokój zawarty z Francją znacznie nadwerżył moralną powagę Cesarza Abd-el-Rahmana, i że fanatycy, w poniesionych przez nich klęskach upatrują dowód, iż jest niezdolnym bronić na polu bitwy sprawy islamizmu i niezawisłości kraju. Nie bez przyczyny domyślają się, że Abd-el-Kader nie jest obcym tym nowym zamieszkom.

— Jeneral O'Brien, przybyły niedawno z depeszami rządowymi z Montevideo do Anglii, miał onegdaj z P. Guizot naradę, względem sprawy La-Plata. Kurjer Francuzki twierdzi, że gdy gabinet angielski zdaje się skłaniać ku interwencyi przeciw Rosasowi, P. Guizot również się za tѣm oświadcza, gdy tymczasem w ciągu ostatnich posiedzeń protegował terroryzm tego Prezydenta.

— Stan zdrowia P. Villemain polepsza się. Przejeżdża się on codziennie w towarzystwie lekarza lub którego z swych przyjaciół.

— Hrabia i Hrabina Aquila przybyli dnia 14-go do Marsylii, a 17-go odpłynęli stamtąd do Neapolu.

— Były hiszpański Minister Olozaга przybył do Paryża gdzie wkrótce spodziewana jest jego rodzina.

А Н Г Л І Я

Лондонъ, 18 stycznia.

Najznakomitsi kupcy z Liverpool podali w tych dniach notę do Sir R. Peel, żądając zniesienia cła wchodowego od bawełny. Oświadczają oni, że środek takowy jest niezbędnie potrzebny; albowiem spółbieganie się północnej Ameryki w tym artykule, staje się coraz groźniejszem dla fabrykantów angielskich. Fabryki bawełniane w Stanach Zjednoczonych wzrastają tak, że nie tylko już zaopatrują potrzeby miejscowe, ale wyprowadzają za granicę znaczne massy towarów bawełnianych. Do samych tylko Chin, w przeciągu ostatnich 9 miesięcy, Ameryka północna wyprowadziła takich wyrobów za 900,000 dollarów; w ogóle zaś za 3,223,550 dollarów. W takich więc okolicznościach nie podobna będzie fabrykantom angielskim, którzy muszą jeszcze ponosić kosztu transportu, konkurować z północnymi Amerykanami, którzy nawet żadnych cel nie opłacają. W końcu, w powyższej nocie nadmieniono, że zniesienie cła od bawełny polepszy i zapewni byt licznym robotników, zatrudnionych tą gałęzią przemysłu.

— Towarzystwo przeciwników praw zbożowych odbyło wczoraj wieczorem, w teatrze Coventgarden, liczne zgromadzenie. Cały gmach był napełniony, i kilkaset osób musiało wrócić ode drzwi nie znalazwszy miejsca. Prezydujący, P. Wilson, miał mowę, w której między innymi starał się dowieść, że duchowieństwo w ogóle nie jest nieprzyjazne

венство не сопротивляется усиліямъ общества, и уговаривала членовъ сохранить твердость, коею только можно достигъ совершенной свободы торговли. Слѣдующее засѣданіе будетъ 15-го Февраля.

— Изъ Портсмута сообщаютъ, что въ тамошнюю гавань прибыла изъ Китая военная шлюпка *Pelican*, которая привезла одинъ миллионъ долларовъ, составляющей часть военной контрибуціи, уплаченной небеснымъ Царствомъ Великобританскому Королевству.

— Г. Пritchard оставилъ вчера Англію, отправляясь на свой постъ къ островамъ мореплавателей. Онъ прибудетъ на мѣсто своего назначенія черезъ 10 или 12 недѣль, единственно, быть можетъ, для того только, чтобы снова запутаться въ новыя недоразумѣнія съ Французами, если правда то, что еще въ Іюль м. г. Французское военное судно появилось въ виду острововъ мореплавателей, и старалось войти въ сношенія съ начальниками ихъ.

— Корабль возвращавшійся недавно изъ Ишабое съ грузомъ полама, называемаго гуано, недавно потонулъ со всѣмъ экипажемъ въ заливѣ Карнарвоу.

20 Января.

Ея Величество Королева, съ принцемъ Альбертомъ, отправилась сегодня вечеромъ въ Стратфильдсе, къ герцогу Веллингтону, который пригласилъ къ себѣ по этому случаю нѣсколькихъ знатныхъ особъ изъ партіи тори.

— По послѣднимъ письмамъ полученнымъ отъ доктора Вольфа, его вскорѣ ожидаютъ въ Лондонѣ.

— Во второй половинѣ прошедшаго года, на всѣхъ 38 англійскихъ желѣзныхъ дорогахъ, получено дохода 3,246,450 фунт. стер. Сумма сія превышаетъ количество полученнаго въ первой половинѣ того же года дохода 450,000 фунт. стер., что отчасти должно къ большому движенію торговли.

ПОРТУГАЛІЯ.

Лиссабонъ, 8 Января.

2-го числа с. м., по Королевскому постановленію, открыты засѣданія кортесовъ, особою, для сего назначенною, комиссіею. Всѣ церемонія ограничилась чтеніемъ сего постановленія, и тронной рѣчи вовсе не было. Столь необыкновенное открытіе засѣданій подало въ палатѣ депутатовъ г-ну Гавіау поводъ требовать, чтобы министры подвергнуты были ответственности; однако требованіе сіе было отринуто. Въ палатѣ перовъ занимались назначеніемъ по жребію секретарей и вице-секретарей. Президентомъ сей палаты назначенъ Королевою графъ Вилла Реаль, а вице-президентомъ Виконтъ де Лабориамъ. Президенты и секретари палаты депутатовъ суть приверженцы правительства. При всеобщемъ спокойствіи въ политическомъ мирѣ, министры надѣются, что проекты ихъ будутъ утверждены безъ затрудненія. Полагаютъ, что со стороны министерства предложены будутъ проекты объ управленіи финансами, и о мѣрахъ къ развитію народной промышленности.

ИСПАНІЯ.

Мадридъ, 12 Января.

Генераль-лейтенантъ Конча будетъ назначенъ генераль-капитаномъ Каталоніи, на мѣсто барона Мееръ. Бригадиръ Бласеръ будетъ командовать генеральнымъ штабомъ, а генераль Котонеръ будетъ исправлять должность помощника коменданта. Въ то же время депутатъ г-нъ Гиспертъ будетъ назначенъ политическимъ начальникомъ Барселонны.

— Съ достовѣрностію извѣстно, что Зурбано прибылъ въ Лиссабонъ.

— Пренія сената 10-го с. м., были весьма важны. Первые пункты 48 статьи проекта преобразования устава, относительно брака царствующаго лица приняты безъ преній. За то третій пунктъ въ коемъ постановлено, что ни Король, ниже наследникъ престола, не могутъ вступить въ бракъ съ лицомъ по закону отъ наследства изъятымъ, нашель сильнаго противника въ маркизѣ Мира-Флоресъ. Маркизь основывался на исторіи революціи и возстановленія

усліюваніемъ товарищества; везвалъ притѣмъ членковъ до вытравости, гдѣзъ черезъ вытравость jedynie можна сподіе- вачъ сѣ дѣйсѣ до зупелнѣй свѣбоды handлу. Настѣпне посіеденіе ма сѣ одбѣ днѣа 15-го лутега.

— Пісѣзъ зъ Portsmouth: Do тutejszego portu przybyła z Chin szalupa wojenna *Pelican*, mając na pokładzie milion dollarów, jako część kontrybucyi wojennej, wypłaconej przez Królestwo Niebieskie Królestwu W. Brytanii.

— P. Pritchard opuścił wczoraj Anglię, udając się na posadę swoją do wysp Żeglarskich. Przybędzie on na miejsce przeznaczenia swego przez Meryk za 10 do 12 tygodni, może tylko dla tego, aby się znowu zawikłać w nowe zajęcia z Francuzami, jeżeli jest prawdą, co donosi dz. *Patriot*, że już w Lipcu r. z. francuzki okręt wojenny ukazał się przed wyspami Żeglarskimi, i starał się zawiązać stosunki z naczelnikami tych wysp.

— Okręt wracający z Ichaboe, naładowany nawozem, zwanym guano, niedawno zatonął z całą osadą w zatoce Carnarvon.

Dnia 20 stycznia.

Królowa Jęj Mość z Xięciem Albertem udała się dziś wieczorem do Strathfieldsaye, dokąd Xiążę Wellington zaprosił zgromadzenie pierwszych osób, należących do stronnictwa Torysów.

— Według ostatnich listów doktora Wolff, spodziewano go się wkrótce w Londynie, z powrotem z Bucharyi.

— W drugim półroczu 1844, koleje żelazne angielskie, w liczbie 38, przyniosły dochodu 3,246,450 f. s. Dochód ten przewyższa o 450,000 f. s. dochód z pierwszych sześciu miesięcy roku 1844, co jedynie przypisać należy wzrostowi ruchu handlowego.

PORTUGALIA.

Lizbona, 8 stycznia.

Dnia 2-go b. m., Kortezy, na mocy dekretu Królowej, zostały otworzone przez stosowną komisją. Uroczystość otwarcia ograniczyła się jedynie na odczytaniu wzmiankowanego dekretu, a mowa tronowa wcale nie miała miejsca. Tak niezwykle postąpienie, wywołało w Izbie Deputowanych wnioski P. Gaviao, który żądał pociągnięcia do odpowiedzialności Ministrów; jednakże żądanie to zostało odrzucone. Izba Parów zajęta była jeszcze wyborem sekretarzy i Wice-Sekretarzy, Prezesem zaś mianowała Królowa Hrabiego Villa Real, a Wice-Prezesem Wice-Hrabiego de Laborim. Prezesi i sekretarze, wybrani w Izbie Deputowanych, są stronnikami rządu. Spokojność powszechna w całym politycznym świecie wróży Ministrom łatwe i spokojne przyjęcie ich projektów. Spodziewają się, że gabinet przełoży dalszą organizacją finansów i środki rozwijające przemysłowe zasoby kraju.

HISZPANIA.

Madryt, 12 stycznia.

General Lejtnant Concha, będzie kapitanem Generalnym Katalonii w miejsce Barona Meer. Brygadyer Blaser otrzyma szefostwo sztabu Generalnego, a General Contoner pełnić będzie obowiązki pomocnika komendanta. Jednocześnie P. Gispert, Deputowany, mianowany będzie naczelnikiem politycznym Barcelony.

— Zurbano miał z pewnością przybyć do Lizbony.

— Obrady Senatu, w dniu 10 m. b. m. były nader ważne. Pierwsze oddziały 48 artykułu reformy ustawy, dotyczące małżeństwa panującego Monarchy, zostały przyjęte bez sporów, w tychże samych wyrazach, jak w kongressie. Natomiast trzeci oddział, stanowiący: że ani Król, ani bezpośredni następcy tronu, nie może zawierać związków małżeńskich z osobą, prawem od następstwa tronu wyłączoną, znalazł żywego przeciwnika w margr. Miraflores. Margrabia opierał się na historii rewolucyi i re-

въ Англіи и во Франціи; и заключалъ, что не должно препятствовать ходу вещей въ свѣтъ и дѣлать насильїи потребностямъ будущаго, ибо хотя общественное мнѣніе и устранить нынѣ отъ престола потомковъ Донъ Карлоса, но затра оно можетъ измѣниться и подать поводъ къ междоусобию; наконецъ присовокупилъ, что — дѣло недостойное націи воздвигать въ уставѣ памятникъ народныхъ смятеній и что эта статья оскорбляетъ даже величество престола. Г-нъ Мартинесъ де ла Роза краснорѣчиво возставалъ противъ этого предложенія, а когда вслѣдствіе сего приступлено было къ собиранію голосовъ, то предложеніе это отринуто 44 голосами противъ 11, и за тѣмъ палата приняла въ полной силѣ 48 статью.

ГРЕЦІЯ.

Афинъ, 6 Января.

Палата депутатовъ уже образовалась, и на дняхъ начнетъ свои дѣйствія. Президентомъ палаты депутатовъ назначенъ генералъ Канеллосъ Дельяннисъ, Гортинскій депутатъ, изъ Морей; въ вице-президенты же избраны: Контръ-адмиралъ Константинъ Канарисъ, депутатъ Псаріотовъ, и Димитрій Каллифровавъ, депутатъ Аттического округа.

— Новый годъ начинается при благопріятныхъ предзнаменованіяхъ для Греціи. Извѣстія изъ провинцій удовлетворительны, повсюду господствуетъ спокойствіе и безопасность. Министерство постоянно стремится къ усилению престола, въ чемъ съ усердіемъ и преданностію содѣйствуетъ 9/10 частей всего народонаселенія. Твердость права, умѣренность и опытность Г. Колетти, пріобрѣтають общую довѣренность и обезпечиваютъ для его министерства продолжительное существованіе, если только не явятся непредвидѣнныя происшествія. Представители чужестранныхъ державъ благопріятствуютъ ему и содѣйствуютъ его предназначеніямъ.

— Генералъ Чорсъ, англійскій уроженецъ, удаленъ изъ греческой службы, и на мѣсто его назначенъ генералъ Гривасъ, природный Грекъ. Англія изъявила по этому поводу свое соболзнованіе, такъ какъ генералъ Чорсъ человекъ весьма заслуженный.

СѢВ. АМЕР. СОЕД. ШТАТЫ.

Нью-Йоркъ, 31-го Декабря.

Г-нъ Бентонъ представилъ сенату билль о присоединеніи Техаса къ Соединеннымъ Штатамъ, по предварительномъ испрошеніи согласія Мексики. Область Миссури, отъ которой онъ избранъ сенаторомъ, требуетъ непременно непосредственнаго присоединенія Техаса. Такое же требованіе объявила и область Алабама. Въ палатѣ представителей, председатель комитета иностранныхъ дѣлъ, г-нъ Ингертсонъ, объявилъ, что въ сегодняшнее засѣданіе внесетъ билль о присоединеніи Техаса; это весьма не повредило большинству виговъ въ сенатѣ, такъ какъ постановленіе по столь важному предмету относится исключительно къ сенату.

— Въ одномъ графствѣ Нью-Йоркской области произошелъ было совершенный безпорядокъ, вслѣдствіе сопротивленія фермарей, отказавшихся отъ платы, помѣщикамъ, арендныхъ, за содержаніе земель, денегъ. Они, составивъ нѣсколько шакъ, производили грабежи и даже разбои. Шайки сіи именуемыя анти-рентіерами, состоятъ подъ предводительствомъ какого-то Вельдинга и доктора Баутона. По предложенію губернатора, провинціальная милиція, подкрѣпленная отрядомъ волонтеровъ приступила къ восстановленію порядка. Предводители Вельдингъ и Баутоны взяты подъ стражу; первый изъ нихъ обвиняется въ убійствѣ. Надлежало принять строгія мѣры къ прекращенію таковыхъ безпорядковъ, тѣмъ болѣе, что они могли распространиться во всѣхъ земледѣльческихъ графствахъ Нью-Йорка.

стauracyi в Англіи и во Франціи; чинилъ уваженіе, что не слѣдуетъ опираться на порядокъ свѣта и пресадзаять потребности przyszłości: bo jeżeli dzisiaj opinia publiczna oddala od tronu potomków Don Karlosa, może jutro zmienić zdanie i sprowadzić wojnę domową; dodał nakoniec, że jest rzeczą niegodną narodu wznosić w ustawie pomnik zamieszek narodowych, i że oddział artykułu w mowie będący, jest nawet znieuwagą dla tronu. Przeciw temu wnioski powstał wymownie P. Martinez de la Rosa, a gdy w skutku tego nastąpiło głosowanie, odrzucony został 44 głosami przeciw 11. Zatem Izba przyjęła w całej zupełności 48 artykuł.

ГРЕЦІЯ.

Атены, 6 stycznia.

Izba D putowanych już się ukonstytuowała i w tych dniach rozpocznie swoje czynności. Prezesem Izby Deputowanych obrany został Jeneral Kanellus Delyannis, Deputowany z Gortyny, na półwyspie Morei; Wice Prezesami: Kontr-Admiral Konstanty Kanaris, Deputowany Psariotów, i Dymitry Kalliphronas, Deputowany z Attyki.

— Nowy rok zaczyna się pod pomyślną wróżbą dla Grecyi. Wiadomości z prowincyi są zaspokajające, wszędzie panuje porządek i bezpieczeństwo. Ministerstwo stara się nieustannie o wzmocnienie tronu, w czym wspierane jest gorliwie i szczerze przez 9/10 części narodu. Moc charakteru Kolettego, umiarkowanie i doświadczenie, jedyną mu coraz więcej zaufania i zapewniają jego ministerstwu długą trwałość, jeżeli nieprzewidziane nie zajdą wypadki. Reprezentanci obcych mocarstw są mu przychylni i wspierają jego plany.

— Jeneral Church, rodem Anglik, został ze służby greckiej usunięty, a w jego miejsce mianowany Jeneral Gryvas, rodowity Grek. Anglia miała z tego powodu objawić gabinetowi Ateńskiemu swoje ubolewanie, gdyż Jeneral Church był jest mężem wielce zasłużonym.

СТАНЫ-ЗЪЕДИНОЧЕНЕ АМЕРЫКИ ПѢЛНОЧНЕЛ.

Нью-Йоркъ, 31 grudnia.

P. Benton wniósł bil do Senatu, względem przyłączenia Texas do Stanów Zjednoczonych, za poprzedniemi jednak zezwoleniem Meksyku. Państwo Missouri, które go wybrało Senatorem, nalega teraz na niego, aby żądał koniecznego bezpośredniego przyłączenia Texas. Podobne żądanie otrzymali Senatorowie i Reprezentanci kraju Alabama. W Izbie Reprezentantów P. Ingersoll, Prezes komitetu spraw zagranicznych, zapowiedział, że na przyszłe posiedzenie (to jest dzisiaj) wnieśli bil względem przyłączenia Texas. Rzecz ta bardzo się nie podobala większości Wigów w Senacie; tѣj bowiem tylko Izbie służy inicjatywa w przedmiocie tak ważnym.

— W jednym z hrabstw stanu New-York wybuchnął był prawdziwy bezrząd, w skutku oporu dzierżawców, wzbraniających się opłacać należne czynsze właścicielom dóbr ziemskich. Dzierżawcy ci uformowali kilka band i dopuścili się rabunków, a nawet rozbojów. Bandy przybrały nazwisko *Anti-rentierów*, i zostają pod dowództwem niejakiego Belding i doktora Boughton. Na wezwane Gubernatora, milicya prowincjonalna, wzmocniona znacznym oddziałem ochotników, zajęła się przywróceniem porządku. Belding i Boughton są uwięzieni, a pierwszy z nich oskarżony jest o morderstwo. Potrzeba było iść się energicznie do poskromienia tych bezprawistów, grożących szybkim rozkrzewieniem się po wszystkich hrabstwach rolniczych stanu New-York.